

T.C.
ADALET BAKANLIĞI

Bakan

138/128

7/983
214
28/01/2008

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

- İlgi: a) Kanunlar ve Kararlar Dairesi Başkanlığı ifadeli, 06/12/2007 tarihli ve A.01.0.GNS.0.
10.00.02-1980 sayılı yazı,
b) 17/12/2007 tarihli ve 648/1414 sayılı yazı.

İlgi (a) yazınız ekinde alınan, Diyarbakır Milletvekili Selahattin Demirtaş tarafından Bakanlığımıza yöneltilip yazılı olarak cevaplandırılması istenilen 7/983 Esas No.lu soru önergesine ilişkin cevaba esas teşkil edecek bilgilerin derlenebilmesi için ilgi (b) yazımızla ek süre istenilmiş olup, Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 99. maddesi uyarınca hazırlanan cevap örneği iki nüsha halinde ilişikte sunulmuştur.

Bilgilerinize arz ederim.

Mehmet Ali ŞAHİN
Bakan

EK:

Soru önergesi cevabı (2 adet)

DAĞITIM:

Gereği:

TBMM Başkanlığına

Bilgi:

Başbakanlığa

Sayın Selahattin DEMİRTAŞ
Diyarbakır Milletvekili
T.B.M.M.

Bakanlığımıza yöneltilip yazılı olarak cevaplandırılması istenilen 7/983 Esas No.lu soru önergesinin cevabı aşağıda sunulmuştur.

13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun;

“İnfazda temel ilke” başlıklı 2. maddesinde;

“(1) Ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazına ilişkin kurallar hükümlülerin ırk, dil, din, mezhep, milliyet, renk, cinsiyet, doğum, felsefî inanç, millî veya sosyal köken ve siyasî veya diğer fikir yahut düşünceleri ile ekonomik güçleri ve diğer toplumsal konumları yönünden ayırım yapılmaksızın ve hiçbir kimseye ayrıcalık tanınmaksızın uygulanır.

(2) Ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazında zalimane, insanlık dışı, aşağılayıcı ve onur kırıcı davranışlarda bulunulamaz.”;

“Hapis cezasının infazının hastalık nedeni ile ertelenmesi” başlıklı 16. maddesinde;

“(1) Akıl hastalığına tutulan hükümlünün cezasının infazı geriye bırakılır ve hükümlü, iyileşinceye kadar Türk Ceza Kanununun 57 nci maddesinde belirtilen sağlık kurumunda koruma ve tedavi altına alınır. Sağlık kurumunda geçen süreler cezaevinde geçmiş sayılır.

(2) Diğer hastalıklarda cezanın infazına, resmî sağlık kuruluşlarının mahkûmlara ayrılan bölümlerinde devam olunur. Ancak bu durumda bile hapis cezasının infazı, mahkûmun hayatı için kesin bir tehlike teşkil ediyorsa mahkûmun cezasının infazı iyileşinceye kadar geri bırakılır.

(3) Yukarıdaki fıkralarda belirtilen geri bırakma kararı, Adli Tıp Kurumunca düzenlenen ya da Adalet Bakanlığınca belirlenen tam teşekküllü hastanelerin sağlık kurullarınca düzenlenip Adli Tıp Kurumunca onaylanan rapor üzerine, infazın yapıldığı yer Cumhuriyet Başsavcılığınca verilir. Geri bırakma kararı, mahkûmun tâbi olacağı yükümlülükler belirtilmek suretiyle kendisine ve yasal temsilcisine tebliğ edilir. Mahkûmun geri bırakma süresi içinde bulunacağı yer, kendisi veya yasal temsilcisi tarafından ilgili Cumhuriyet Başsavcılığına bildirilir. Mahkûmun sağlık durumu, geri bırakma kararını veren Cumhuriyet Başsavcılığınca veya onun istemi üzerine, bulunduğu veya tedavisinin yapıldığı yer Cumhuriyet Başsavcılığınca, sağlık raporunda belirtilen sürelerle, bir süre bulunmadığı takdirde üçer aylık dönemlere göre bu fıkrafta yazılı usule uygun olarak incelettirilir. İnceleme sonuçlarına göre geri bırakma kararını veren Cumhuriyet Başsavcılığınca, geri bırakmanın devam edip etmeyeceğine karar verilir. Geri bırakma kararını veren Cumhuriyet Başsavcılığının istemi üzerine, mahkûmun izlenmesine yönelik tedbirler, bildirim yapıldığı yerde bulunan kolluk makam ve memurlarınca yerine getirilir. Bu fıkrafta yazılı yükümlülüklerle aykırı hareket edilmesi hâlinde geri bırakma kararı, kararı veren Cumhuriyet Başsavcılığınca kaldırılır. Bu karara karşı infaz hâkimliğine başvurulabilir.

(4) Hapis cezasının infazı, gebe olan veya doğurduğu tarihten itibaren altı ay geçmemiş bulunan kadınlar hakkında geri bırakılır. Çocuk ölmüş veya anasından başka birine verilmiş olursa, doğumdan itibaren iki ay geçince ceza infaz olunur.”;

23/3/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunla yürürlükten kaldırılan 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun “Hürriyeti tahdid eden cezaların tehiri sebepleri” başlıklı 399. maddesinde;

“Akıl hastalığına tutulan mahkûmlar hakkında hürriyeti bağlayıcı cezanın infazı iyileştikten sonraya bırakılır.

Diğer bir hastalık dahi hürriyeti bağlayıcı bir cezanın infazı halinde mahkûmun hayatı için kat'i bir tehlike teşkil ediyorsa bu hastalıkta dahi aynı hüküm tatbik olunur.

Hürriyeti bağlayıcı bir cezanın infazı, gebe olan veya doğurduğu tarihten altı ay geçmemiş bulunan kadınlar hakkında geri bırakılır. Çocuk ölmüş veya anasından başka birine verilmiş olursa doğumdan itibaren iki ay geçince ceza infaz olunur.”;

Hükümlerinin yer aldığı;

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının, Cumhurbaşkanının görev ve yetkilerini düzenleyen 104. maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendinde de; “Sürekli hastalık, sakatlık ve kocama sebebi ile belirli kişilerin cezalarını hafifletmek veya kaldırma”nın, Cumhurbaşkanının görev ve yetkileri arasında sayıldığı;

Malûmlarıdır.

Yukarıda yazılı kurallar çerçevesinde, hükümlü ve tutuklular, beden ve ruh sağlıklarının korunması, hastalıklarının tanısı için muayene, tedavi ve tıbbî araçlardan yararlanma hakkına sahip olup, muayeneleri kurumda görevli tabiplerce düzenli olarak yapılmakta; acil durumlarda ise, her zaman kurum revirine çıkabilmeleri, burada tedavileri mümkün değilse Devlet veya üniversite hastanelerine sevk edilebilmeleri mümkün bulunmaktadır. Hükümlü ve tutukluların sağlıklarının korunması ve tıbbî müdahaleler konusunda, kanuna uygun olarak ayırım yapılmaksızın ve hiçbir kimseye ayrıcalık tanınmaksızın uygulama yapılmaktadır.

Terör örgütünün üyesi olarak, örgütün amaçları doğrultusunda, mevcut anayasal düzeni zorla değiştirmeye teşebbüs etmek suçundan müebbet ağır hapis cezasına hükümlü bulunan soru önergesinde adı geçen kişinin; 1999 yılında TIGİ mesane tm tanısı aldığı, kendisine üçer aylık dönemler hâlinde sistoskopi uygulaması yaptırıldığı ve bu uygulamaya devam edildiği; en son uygulamanın 23/11/2007 tarihinde yaptırıldığı ve altı ay sonra kontrol önerilerek taburcu edildiği;

Hastalığıyla ilgi olarak yaşanan sürece bakıldığında, soru önergesinde adı geçen kişinin;

25/12/2000 tarihinde Ankara Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan, Eskişehir H Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna sevk edildiği; Eskişehir’de kaldığı süre içinde talebi üzerine defalarca Kurum Tabibi tarafından muayene edildiği ve ilaçlarının verildiği, gerektiğinde Eskişehir Devlet Hastanesinin çeşitli polikliniklerine sevkinin yapıldığı ve tedavi ettirildiği;

10/06/2002 tarihinde ise Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna nakledildiği, 01/07/2002 ilâ 16/04/2004 tarihleri arasında çeşitli hastalık şikâyetleri

nedeniyle Kurum Tabibi tarafından altmış kez muayene edildiği, uygun polikliniklere sevk edilerek gerekli tedavisinin yaptırıldığı, tıbbî bakım ve tedaviyle ilgili herhangi bir ihmalin bulunmadığı;

Hakkında Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Kurulunca düzenlenen, 21/05/2004 tarihli ve 1912 Karar sayılı Raporda; hükümlünün hayatı için katî tehlike teşkil eder nitelikte bir arızasının olmadığı ancak, mesane tümörü sonucu geçirdiği operasyon nedeniyle, operasyon tarihi olan 17/02/2004 tarihinden itibaren altı ay süreyle cezasının infazının hastane şartlarında uygulanmasının uygun olduğunun belirtildiği;

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 104. maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi gereğince cezasının kaldırılması talebinde bulunduğu; Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Kurulunun 02/06/2004 tarih ve 2182 sayılı Raporunda ise; adı geçen cezasının infazının altı ay süreyle hastane şartlarında uygulanmasının uygun olduğunun ve Anayasanın 104. maddesinde sözü geçen sürekli hastalık, sakatlık ve kocama hâli kapsamında olmadığını belirtildiği; bu Rapora itiraz edilmesi üzerine, Adli Tıp Kurumu Genel Kuruluna sevkî sağlanan hükümlü hakkında düzenlenen 17/06/2004 tarihli ve 187 sayılı Raporda da, hükümlünün hali hazırda cezaevi şartlarında hayatı için katî tehlike tevhit eder nitelikte bir arızasının olmadığı ancak, mesane tümörü sonucu geçirdiği TUR-T operasyonu nedeniyle operasyon tarihi olan 17/02/2004 tarihinden itibaren altı ay süreyle cezasının infazının hastane şartlarında uygulanmasının uygun olduğunun ve Anayasanın 104. maddesinde sözü geçen sürekli hastalık, sakatlık ve kocama hali kapsamında olmadığını belirtildiği; bu raporlara istinaden, hükümlünün, Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan, Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesine nakledilerek hastanede yatırılmak suretiyle tedavisine başlanıldığı;

Mülga 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 399. maddesinden istifade etmek için de müracaatta bulunduğu, İstanbul Adli Tıp Kurumundan alınan 18/10/2004 tarihli ve 3950 sayılı Raporda, hükümlüde mevcut mesane tümörü arızasının hali hazır durumuyla Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 399. maddesi kapsamında olmadığını, plânlanan kemoterapinin poliklinikte ayakta yapılan bir protokol olduğunun bildirildiği, kişinin belirtilen aralıklarla düzenli olarak kemoterapi için takip edildiği merkez olan Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Polikliniğine gönderilmesi gerektiğinin belirtildiği;

Edirne F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Psiko-Sosyal Servis elemanlarınca hükümlü hakkında tanzim edilen 18/05/2005 tarihli raporda yer alan; "yaşadığı sağlık sorunları nedeniyle sıkıntılı olduğu gözlemlenen kişinin mesafeli ve iletişime kapalı bir yapı sergilediği, ciddi sağlık sorunları da göz önünde bulundurulduğunda ailesine yakın bir infaz kurumunda bulunmasının ilgilinin psikolojisini olumlu yönde etkileyebileceği" şeklindeki değerlendirme ve hükümlünün kendi isteği de göz önüne alınarak, Ankara 1 No.lu F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna nakledildiği; 03/10/2005-25/06/2007 tarihleri arasında Kurum Doktoru tarafından muayene, tedavi ve ileri tetkik ve tedavi için Ankara'da bulunan Devlet hastanelerine sevk edilerek toplam ellibeş kez muayene ve tedavisinin sağlandığı, gerekli tıbbî müdahalelerin yapıldığı ve ilâçlarının temin edildiği;

Hastalığını gerekçe göstererek cezasının infazının tehirini tekrar talep etmesi üzerine, 06/12/2005 tarihinde muayene edilmek üzere, Adli Tıp Kurumu Başkanlığına sevk edildiği; 07/12/2005 tarihinde yapılan muayenesi sonucunda, kişinin, tüm tıbbî belgeleri ile tekrar değerlendirilmek üzere Adli Tıp Kurumunda hazır bulundurulmasının istenilmesi üzerine, tekrar

Ankara 1 Nolu F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna getirildiği; 28/02/2006 tarihinde İstanbul Adli Tıp Kurumuna yeniden sevk edildiği; Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Kurulunun 08/03/2006 tarihli ve 953 Karar sayılı Raporu ile hükümlünün Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 16. maddesinin üçüncü fıkrası kapsamında olmadığına karar verildiği;

Cezasının, Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 16. maddesinin üçüncü fıkrası gereğince ertelenip ertelenmeyeceği hususunda sağlık kurulu raporu alılabilmesi için aynı tarihte işlemlerin başlatıldığı, ancak 12/03/2007-19/03/2007 tarihleri arasında Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesinde safra kesesi ameliyatı olması sebebiyle Hastanede yattığından sağlık kurulu raporu alılabilmesi için hükümlünün 23/03/2007 tarihinde anılan Hastaneye sevkini yaptırdığı; fakat ameliyatından kaynaklanan rahatsızlıklarından dolayı dilekçe vererek sevkini ileri bir tarihe ertelenmesini talep ettiği;

Cezasının infazının tehirinin gerekip gerekmeyeceğinin ve sürekli hastalık, sakatlık ve kocama halinin var olup olmadığının tespiti hususunda rapor alılabilmek üzere Ankara Numune Hastanesine sevk edildiği, 07/09/2007 tarihli Sağlık Kurulu Raporunun "Şu anki mevcut durumuyla takiplerinin düzenli olması halinde cezasının infazına engel yoktur" şeklinde düzenlendiği;

Sonuç olarak hükümlünün hastalığının, barındırıldığı tüm infaz kurumlarında özenli bir şekilde takip edildiği, gereken her türlü muayene ve tedavinin uygulandığı, uzman hekimlerden oluşan sağlık kurulunca hastalık halinin cezasının infazının devamına engel teşkil etmediğinin tespit edildiği, sağlığına mevzuat hükümleri çerçevesinde azamî düzeyde dikkat ve özen gösterildiği;

İlgili Cumhuriyet başsavcılıklarından alınan bilgilerden anlaşılmıştır.

Bilgilerinize arz ederim.

Mehmet Ali ŞAHİN
Bakan